

Portsmouth - Grammar School, Klára Nesládková

V termínu od 14. dubna do 12. května 2018 jsem já a celá naše třída díky projektu Erasmus+ vycestovali do zahraničí za vyhlídkou nových pracovních zkušeností, poznáním cizí země a kultury a zdokonalení se v anglickém jazyce. Cílové destinace byly dvě: anglický Portsmouth nebo irský Cork. Zde jsme pracovali v sociálních zařízeních, tedy ve školkách, školách a jejich volnočasových klubech nebo v domovech důchodců.

Já dostala tu možnost, letět se čtrnácti spolužáky a pedagogickým dozorem do anglického pobřežního města Portsmouth. Letěli jsme společností EasyJet z Letiště Václava Havla na Londýnský Gatwick, z kterého jsme se vlakem dopravili do Portsmouth. Zde jsme bydleli po dvou v hostitelských rodinách, které se o nás výborně staraly a daly nám nahlédnout do životů Angličanů. Ke snídani jsme typicky dostávali toasty s různými pomazánkami, cereálie a anglický černý čaj s mlékem. Večeři jsme měli všichni v domě společně. Podávala se přesně v šest a vždy provoněla celý dům. Většinou šlo o nějaké napůl předpřipravené jídlo z obchodu, ale naše paní domácí dokázala překvapivě chutné zázraky. A tak jsme si každý den pochutnávali na různých dobrotách. Jednou jsme měli těstoviny s omáčkou, jindy zas rýži s curry, domácí hotdog nebo burger, zapečené těstoviny se sýrem anebo třeba i pizzu. Vždy jsme navíc dostali misku salátu a nějaký malý dezert; jogurt, puding nebo kousek koláče. Při jídle jsme si společně s ostatními spolubydlícími z různých zemí, kteří tam byli také na pracovní stáži, často povídali a dobře se u toho bavili. Bohužel už u stolu nezbývalo místo pro naše hostitele, kteří tak museli večeřet až po nás. Avšak jsem si s nimi často povídala při každé jiné příležitosti, neboť naše paní domácí byla opravdu upovídaná a moc přívětivá dáma.

Má pracovní zkušenost mi byla poskytnuta hned ve dvou zařízeních. Původně jsem chtěla pracovat u starších dětí, ale když jsem měla tu možnost, pracovat tři hodiny ve školce u „předškoláčků“ a potom tři hodiny ve školní družině, byla jsem spokojená. Ve školce jsem měla za úkol děti po obědě uklidnit a číst jim pohádky, aby jim jídlo slehlo. Různě jsme si tak prohlíželi obrázky, četla jsem, určovali jsme tvary, barvy, zvířátka, nebo jsme počítali. Následoval Welcome time, kdy jsme zpívali a všichni se navzájem zdravili. Zároveň jsme s pomocí dětí spočítali, kolik je zde kluků, holek a dětí dohromady. Potom se šlo obvykle ven, kde jsme dělala dozor a zároveň jsme si s dětmi hrála. Většinou jsme společně stavěli věže, mosty nebo různé dráhy z dřevěných velkých kostek, po kterých jsem jim pomáhala přelézat. Ve tři hodiny jsem odešla do tamní soukromé Portsmouth Grammar School. Před příchodem dětí jsme v After school club s pomocí spolupracovníků připravili prostor pro hraní - dva stoly s lavičkami, žíněnky s hračkami, koutek na čtení a venku brány na fotbal, kužely a švihadla. Když přišly všechny děti, podávala se svačina. Pak jsem si různě hrála s dětmi hry, povídala si s nimi, pomáhala jim s úkoly nebo jsme řešili různé kvízy, hádanky a hlavolamy.

Celkově mohu říct, že stáž jsem si moc užila a přinesla mi opravdu mnoho nových zkušeností i osobních vlastností. Zdokonalila jsem se v anglickém jazyce, zautomatizovala jsem si hovorové fráze, naučila se rozumět i různým přízvukům nebo dětskému šišlání. Čas strávený ve školce mi dal hodně, co se týče komunikace a chování s dětmi. Byla jsem součástí celého kolektivu vychovatelek, zjistila jsem, jak to chodí a funguje uvnitř školky, jak se zaznamenávají příchody a odchody dětí, kdo je může v jakou přibližnou časovou dobu vyzvednout, zkrátka jsem zjistila, jak moc propracovaný systém v těchto zařízeních je nastaven. V After School Club jsem měla tu možnost se naučit pracovat s dětmi už o něco staršími. Musela jsem jednat osobitěji, podpořit jejich pozornost, odvalu, originalitu nebo práci při společných aktivitách, zapojit je a zároveň vzbudit v nich soutěživost ale

ohleduplnost a spolupráci s ostatními dětmi nebo i vychovateli. Každé dítě potřebovalo jiný přístup. Celkově jsme si ověřila, že jsem schopna samostatně žít a pracovat v cizí zemi. To je jedno z dalších velkých plus. Dokázala jsme si bez větších problémů domluvit vše, co jsem potřebovala. V práci jsme se stala členem týmu, v hostitelské rodině jsem byla vzorným a tolerantním hostem. O volném čase jsem navštívila mnoho zajímavých míst, společně s ostatními členy grantu jsem zorganizovala nejeden výlet (např. do Bournemouth, Londýna) a zařídila jsem celé skupině cestu autobusem zpět na letiště. Osamostatnila jsem se, získala nadhled, větší odvahu a sebedůvěru. Naučila jsem se větší tolerance a zachování klidu i v náhlých nepříjemných situacích. Celkově mohu s jistotou říci, že během jednoho měsíce v cizí zemi s pracovní pozicí jsme najednou velkým skokem dospěla a nabrala mnoho zkušeností a schopností, jaké bych běžně v době studia v rodné zemi nezískala.

Proto bych chtěla už jen dodat závěrem, že si této zkušenosti moc cením. Děkuji všem, kdo se na mém výjezdu organizačně podílel, a největší dík vděčím projektu Erasmus+ od Evropské unie, který mi tuto zkušenost nabídl a zprostředkoval. Tím chci také říct, že každý, kdo bude mít někdy možnost se takového projektu zúčastnit, ať neváhá a vyrazí do zahraničí, protože svět je velký a je pořád se co učit.